

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Évesz évre . . . 5 frt — kr.
Fél " " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " " . . . 1 frt 25 kr.
Tanítónak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legjutányosabban számítottak.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
bajai állami tanítóképződeben.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdá-jába küldendők.

Előfizetési felhívás a

„**B A J A**” című vegyes tartalmu hetilapra.

Előfizetési feltételek:

negyed évre . . . 1 frt 25 kr
fél " " . . . 2 " 50 "
egész " " . . . 5 " "

Vidéki előfizetéseket legelőszörübben postautalványval eszközölhetők.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását és anyagi támogatását kéri

honnai névvel!

a „**B.A.J.A.**” kiadója.

A levelezői tisztességről.

A „Szegedi Híradó” 1. szerkesztője toldotta meg a hírlapiról tízparancsolatot egy tizenegyedikkel, mely a levelezőknek szól és azt mondja, hogy a levelezők csak igazat írjanak. Ha valaha, bizonyára a jelen korban van szükség e paragrafusra, mert szinte kórságá-píjlik a lapoknak hamis hírekkel való elárasztása. Mintha csak ama feladatra vállalkoztak volna bizonyos levelezők, hogy az embereket az igazság és hazugság, a becsületesség és gaszág, az erény és bűn felőli fogalmaikban tövé desbe ejtsék. Sokan pedig, alig hogy levetették a hülnyomból nadrágot, a mindenki által ismert okokon alapuló szerénységéből magokat írökká egyelőre ugyan nem stajgerolják, de levelezőknek

főlcspni el nem mulasztják. Az első osztályba sorozottak abban a tudatban, hogy a papíros túrelmes, a tényeket elferdítve, sőt meghamisítva nem azt és úgy, a mit és a mikép kellene írniok, hanem azt és a miként nekik tetszik, tálalják a nagy közönség asztalára. A második osztályba tartoznak a szellemi tascok, kik még nem köszörülték ki annyira értelmüket, hogy meg tudnók különböztetni az igazságot, a becsületet, az erényt ezek ellenkezőitől, és még nem voltak képesek arra a tollra szert tenni, melylyel gondolataikat — már ha szerkedeznek, — helyesen papírosra tudnók tenni.

Ezen kétfelheli levelezők igen rossz szolgálatot tesznek a közügynek, mert kérdésessé teszik a sajtó hitelt, bizalmatlanságot keltenek az olvasókban a hírlapok irányában, gyanakodóká teszik az embereket, hogy vajjon nem lettek-e félrevezetve, tapasztalván azt, hogy a közönséket érdeklő hírek nem mindig felnek meg az igazságnak és hogy a sajtót nem mindig az erre hivatottak szolgálják. Az ilyen levelezők a sajtót magasztos hivatásának méltóságában bémítják, mert éppen attól az értől fosztják meg, a melyben egyedül áll hathatósága, hamar pedig valamely lap a szép, jó és nemes létesítésére köze nem hathat, ama lap létjogát is elvesztette. A mely lapra pedig gyakrabban rábizonyul, hogy a tényeket ferdítve, hamisítva közli, ilyen helyzetbe jut; mert az olvasó a más közönségek közlött dolgoknak sem ad hitelt, nem lévén biztos abban, hogy az illető levelező

nem járt-e el úgy, mint a körükből főlcsapot közlő.

Azért, hogy a hírlapi sajtó hivatásának megfelelhessen, no fogjon kezébe tollat az, ki az igazságot megírni vagy nem akarja, vagy nem tudja. A levelezőknek soha sem szabad magót rokon-vagy ellenszenvtől vezetetni engedni, soha se tekintve a személyt, hanem mindig ennek tetteit.

Valamint nincs oly böcs, becsületes ember, ki egyszer-mászor hibát el nem követne, úgy nincs oly ostoba és gonosz egyén, ki egyáltalában helyesen nem cselekedheték, sőt nem cselekednek. Tehát a levelezőknek ugye nem szabad annak hibás, mint ennek helyes tetteit elhallgatni vagy ferdíteni, hanem azokról tárgyilagosan szólni kötelessége. Pedig hány levelező sőt lapszerkesztő található, kik egyiknek legszebb, legőfelfelözobb, hatásaikban a legdívösebb tetteiről ugy hallgatnak, mint a másoknak gonoszságiról, napvilágra jött bünöiről, nem engedvén meg a kompánia — a párt névre méltatlan — kötelékei, hogy amarról elismerőleg, emerről pedig elítélőleg nyilatkozzanak; minthogy azonban a tényeket el nem ferdíthetik, mindkét esetben hallgatnak, mintha mi sem történt volna.

Még ha így történik, rámondhatjuk: isten nek! Mert bizony még ugy is meg szokott történni, hogy a bandabelinek gonosz tetteire az erény palástját törekszenek teríteni, míg másnak legnemesebb tetteit aljas rugók kifolyásainak szezenkét betudatni. De mely másépelekesnek az ily fajta emberek, ha egy bandabeli olyas valamit követett el, a

mi a józan észszel és a becsülettel nem áll merő ellentétben, vagy ha valamey nem kebelbeli tévedett! — Az első esetben alig találunk trombitát, alig futja ki lélegzetök a tett méltó kúrtólésére, dicsőtőlésére; míg a másodikban számukra nem létezik szó lexikonokban, mely a hibát híven festherné. — Az sem tartozik a legtrikább esetek közé, hogy a sajtó ily fajta munkási vakmerő cynismussal az egyéneket összezavarják, egyiknek bünét a másoknak varrják nyakába és egyiknek erényével a másikat törekszenek fölruhazni.

Arra az esetre is tudna egyik-másik közlünk példát felhozni, hogy az ilyen fajta népség képes valamely magas állásu egyénre huzamos időn át kigyót bésát kiáltani, a körülmenyek változával szüksége lévén ama bizonyos ember jó indulatára, egyszerre frontot cserélve irányában magót egészen a nyilvános kultusig ragadtatja. De mindig igaz marad az, hogy: input pilam mutat, non mentem.

Az ilyen hírlapi munkások csak mélyedő a társadalomnak és a főnnebb röviden jeleztem káros hatásai miatt veszedelmesek. A haj társadalmi lévén, azért csak is társadalomilag orvosolható, és pedig úgy, ha sohasem mulasztjuk el az alkalmat az ilyen hivatatlan levelezőkre a vizes pókrócot teríteni, kigazitván a hibát, a ferdített közlést. Ez által kétfős szolgálatot teszünk a napi sajtónak, fölérítvén az igazságot, emeljük a hírlapok tekintélyét, fölgyökírünk az olvasók bizalmát és leszorítjuk arról a térről azokat, a kik

TÁRCSA.

Vándor dala.

Kőbor felhők szállnak szerzte az égen. . .
Mint a felhők én is bolygom hajh régen! —
Vihar űzi a felhőket messzire;
Engem meg a vadsors kerget messzire.

Tépett felhők szállnak szerzte az égen.
A hunyó nap mosolyg rájok le szépen. . .
Fájó lélek; tépett felhő — az enyém. . .
Messzeségtől mosolyg rája a remény.

Napmosolytól kipírultak a felhők,
Karjaikra vevék őket lágy szellők. . .
Kedvre hevült a reménytől kebelem,
S elringatja fájó telkem esendesem.

Amióta megláttalak . . .

(Emléksorok Jolánkának)

Amióta megláttalak,
Amióta szóltam véled:
Azt gondolom — boldog vagyok,
Azt gondolom — szép az élet. . .
Amióta megláttalak.

Édes álom, esendes hajnal,
Hevítő dél, fényességés,

Ábrándozó, esendes alkony; —
Éltem ilyen, életem ez . . .
Amióta megláttalak.

Édes álom ez az élet,
Mert félféld álmodozom
Szüntelen: — és te feléled
Olyan édes, jó az álom . . .
Amióta megláttalak.

Csendes hajnal ez az élet,
Mert ha látom nyílni ajkaid
Mosolygásra: — azt hiszem hogy
A pirosó hajnal hasad . . .
Amióta megláttalak.

Fényességés naprag yögás,
Hevítő dél ez az élet,
Hisz' szemednek tásugara,
Mint déli nap, hevít, éget . . .
Amióta megláttalak.

Ábrándozó, esendes alkony
Ez az élet akkor nekem:
Mikor téged nem láthatlak —
És a csillagokat nézom . . .
Amióta megláttalak.

Szóva János.

Oh azok a rossz szemek!

GUBICZA LAJOSTÓL.
(Vége)

Ah! most még szebbnek láttam őt,
mint először; mikor betekintek hozzá és szemem találkozott azokkal a fellegbontó, búvós sugárt szóró sötét szemekkel, arczom égett, fej-m szédült a mély érzelmtől, melylyel anyai hibáj, mely szép arczáról most szét árad, meginkább fokozott. Oh! mint szerettem volna kis madárka lenni, hozzá repülve eseteraghatnám el néki, amit érezek; vagy lanyg szellesséce, hogy rá csókolhatnám szelid lengéssé ajkára azon érzelmen esőjét, melyet szívembe hordok. De hasztalan kívántam mindezt, mert biz én az maradtam, aki voltam. — — —

Mint említém, e séták folytatódtek később is. Egy hívós esten azon erős elhatározással tavoztam hazuról, hogy egy levelet, melyben hó szerelmem édes szavakkal volt ecsetelve, allakám — ha az nyíva léssen — bedobok. De a sors nem kedvezett. Sokáig járkáltam könnyed öltözethe a ház előtt, annélkül, hogy csak árnyékat is láthattam volna, midőn egyszerre csak azt veszem észre, hogy lábaim zsibbadni, fogaim vacogni kezdenek. Majd nagyon fáztam, majd meg nagy forróság áradt szét testemben. Az utam haza felé a vár oldalán vezetett föl

hol — nagyon siettem — a menésben elfáradtam s mire a várba juték oly vizes voltam, mintha valamelyik gőzfürdőből jöttem volna ki. Az izzadság letörése miatt kalapom levettem s így a szél teljesen érth ette izdadt fömet, a mely a kövekezés erős megbűs lett. Másnap már nem hagyhattam el az ágyat; forró láza estem; a tüdő burok megdagadt s e miatt lélegzőkór erős zsúrosokt szenvedtem.

És betegségemben is mindig az ő arca volt előttem, főleg foglalkoztam ében — álomba. Alig vártam már, hogy elhagyasam az ágyat, hogy láthassam őt, kit — bár kis részben oka volt betegségemnek — még most is úgy szerettem. Oh ez a rut betegség! Olyan ez a pezsgővéri, szabadság szerető embernek, a mi puszták királyának a kalitka; de ez még erélyvel széttrötheti a rabokjárdó bilincsüket, oh de a beteg nem; annak várni, tűrni kell, míg a természet vissza nem nyeri előbbi állapotát.

Végre elérkezett az az idő is, hogy a szobát elhagyhattam; oh mint örültem ében. A rabgőyia, ki elnyestet szárnyai miatt, csak szemével kísérhetette távozó társait, nem örülhetett volna jobban, ha ekkor egyszerre új szárnyai nőttek volna, hogy követhet kedveseit a melegebb, dőltszaki tartományokba: mint én örültem, midőn végre barátommal, ki birta titkomat, megindultam a kedves ház

és a melyen a köznyelvet szolgáló kép-
telenek. Azért dörogünk füleikbe a hír-
lapok levelezőinek, hogy éppen a saját
érdekeiben nem szabad figyelmen kívül
hagyni Kazinczy e párvérsét:

"Jól és jól ebben áll a nagy títok, ez ha
nem érted:

Szants és vess, s hagyjad másnak az áldozatot."

Zentán, 1880. június 20-án.

R. F.

Díj nélküli hirdetések gazdák számára.

A hirdetések előnyeiről már több ízben volt szó lapunkban is, mindannyi-
szor hangsúlyozva lévén, hogy ha mindél
többet tudnak arról, mi kell az egyik
gazdának, s mi eladó a másiknál, ez al-
tal jutányosabban, könnyebben és gyors-
sabbán jutna szükségleteihez az egyik,
előnyösebben értékesíthető eladó czikkait
a másik.

E kézzel fogható előnyök dacára
magyar gazdák nem hirdetnek. — Hogy
miért nem? Arra sokféle okot lehet fel-
hozni. Részben gazdákink konzervatív, az
újításokkal nehezen megbarátkozó szel-
leme, a közmondások közöny és élmé-
ségi hiány, és végre a hirdetések hasz-
nában való hit hiánya valószínűleg az ok,
minek közvetlen következménye az, hogy
minden gazda a hirdetésre igényelt,
s rendszeresen dusan kamatozó költséget
sajnálja.

Mután lapunknak több ízben kife-
jezett czéja az, hogy a magyar gazdák-
nak valóban szolgálatot tegyen, anyagi
jólétük emeléséhez hozzájáruljon, egyik
feladatunknak tartjuk a gazdákot a
hirdetéseikkel megbarátkoztatni. Ennek
elérésére jelentékeny áldozatot is hozni
készek lévén, ezennel kijelentjük, hogy
gazdákot, u. m. földbírtokos, bérlok,
gazdatisztok, erlészkek és uradalmaktól
mától fogva mindenemű hirdetését tel-
jesen díj nélkül fogunk fölvenni. Nevezte-
sen földbírtok eladást, vagy vétel,
földbérlet, betöltendő gazdasági vagy
egyéb állomások, vagy szolgálati aján-
latok, eladó tenyész- és igásállatok, eladó
vetőmagyok, gabona, fa, bor s bármely
más terményekre vonatkozó hirdetések
ingyen fognak lapunkban közzététetni.
A hirdetni kívánó gazda, ki ehez
ajánlatunkat igénybe venni szándékozik,
röviden, ha szabad így kifejezni, "átvira-"
stulásban egy levelező lapra írja hirdé-
tését, s azt a "Magyar Föld" szerkesz-
tőségének (Budapest, koronaherceg-utca
3. sz.) címzelve, küldje el. Ebből áll
az egész.

felé. Oh ég! ő éppen kín állt a kapuban,
egy kis lány hívogatta, ki — vele dacolni
akarván, csak kis vállacsáki vonogatta.

— Ez ő — ez ő — szólék barátomhoz,
oh nézd csak minő szép.

— Valóban szép, válaszol barátom, —
de nézd csak, habaha, mond — amint az,
midőn a kis leány hívására jőnni nem akart
— s utána futott, nézd csak, görbe nyaku,
a jobb válla magasabb, mint a bal.

— Ugyan ne bolondozál, nézd meg jól.
— De te nézd meg jól, én jól látok.
— Valóban kár e gyönyörű archoz ily
tosti hiba.

— No de barátom, te úgy látszol komolyan
beszélsz, nézd csak mily szép szemek
vannak.

— Hiszen, ha a szemek nézed, ugy
bizony, nem látod, hogy görbe nyaka van.
— És — és — csak — csakugyan
ferde a nyaka, oh hogy is nem látam ezt.
Mindig dicsekedtem, hogy mily hisz szemek
vannak és ime a legtekézfoghatóbb tosti
hibát sem vettem észre. "Oh! ezek a rossz
szemek!" Bosszuanom megteszem, hogy fel-
cserélem szememet másikkal.

— Te csacsí! szemeidet csak nem
cseréled fel, hisz ugy még a savó színű szem-
ek is bogárkékének vagy ibolya kéknék
nézed, azaz csak gondolhatod.

A beküldött hirdetés legalább egy-
szer fog lapunkban megjelenni, ha termék-
engedi, többször is. Mindenki jogában
álland nemcsak akárhány hirdetsét be-
küldeni, de ha a hirdetés nem eredmé-
nyes, úgy a már egyszer beküldött
hirdetésnek megújítva felvételét kíván-
hatja.

Csupán arra kérjük t. gazdátársainkat
hogy ha a hirdetések ismételve jelené-
nek meg, és időközben a hirdetés tárgy-
át eladnak, szíveskedjenek egy levelező
lapon a kiadóhivatalt erről értesíteni,
hogy a hirdetés további közzétét meg-
szüntessük, s így helyét nyerjünk mások
számára.

Részünkről csak azt tartjuk fenn
magunknak, hogy helyet kimélandó, és
ez intézkedésben minél többeket részesít-
endő, a beküldött hirdetésekkel lehető
többször alakba öntsük, ugy mint a hason-
czélú angol lapokban van az.

Ki a lapunkban megjelene cme
ingyen hirdetését alapjával meg nem
elődévén, hirdetését esetleg másokban,
vagy a szolott és nagyobb terít foglaló
rendes hirdetések alakjában kívánma köz-
zététetni, s ezt hirdetésének beküldése al-
kalmával különösen kiköti, az a rendes
díjakat tartozand fizetni.

Kerjük a t. gazdáközönseget, hogy
fenti ajánlatunkat kiváló figyelemben ré-
részesítse, és minél többször vegye igény-
be lapunk használati hirdetsét czélokra.
Erős meggyőződésünk, hogy ha gazdákink
tömegesen fognak hirdetni, ezáltal egyen-
ményesnek, és így a közvagyonosodásnak
igen lényeges szolgálatot fognak tenni.
Budapest, 1880. jun. 20.

A "Magyar Föld" alapítójának nevében:

Graf Desseffy Aurél.

Graf Széchenyi Pál.

Értesítés.

A vallás és közkutatási m. kir.
miniszter úr f. évi május hó 29-én ki-
rendeletével a magyar nyelvben nem
jártas népiszkolai tantató számára a ma-
gyar nyelv lehető elsajátítása végett a
nyári szünidő alatt Baján 6 heti póttan-
folyam tartását rendelte el. A póttan-
folyam július hó 12-én reggeli 8 órakor
az állami tantató képezésében nyitartik
meg.

A póttanfolyamra olyan tényleg mű-
ködő tantatók vétetnek el, a kik a ma-
gyar nyelvben vagy egészen járatlanok,
vagy csak kevéssé jártasak abban.

Minden tantató kap a 6 heti póttan-
folyam tartama alatt 70 kor napidíjat,
az uti költségeket az illető községek vi-

— Igazad van, majd el is felejtém.
De nem tudom, hogy a fejem is hál áll.

— No de ha oly kesért a családós és oly
nagyon szereted, hát szeresd tovább is;
hisz valakit érényi- és tökelyeinbe ve-
zetni szép, de hibáiban szeretni nemes tu-
lajdon.

— Köszönöm én az olyan nemes tu-
lajdon, ha görbe nyakut kell szeretni; de
a te mondásod is csak akkor áll, ha azt,
kit szeretünk, hibáitánl szerettünk meg és
csak az alatt érte szerencsétlenség.

— Hátha ő is a te betegséged alatt hi-
basodott meg?

— Eh! hagyjuk . . . Isten vezetek
szépálmaim! . . . Isten vedel te szép ar-
cot, de . . . nem — nem mondom ki többé.
Ha a sors valakire ily testi hibát mér, az
már ez által büntetve van, s nekünk, em-
bereknék kötelességünk az emiatti keserü-
ségeket enyhíteni, nem pedig őket gyonyolni.
Én nagyon sajnálom őt, mert szerettem, de ha
nem természetem ily nót szeretni, arról nem
tehetek Oh, mégis köszönettel tartozom
neki, hisz — ha nem ismerem, kifogalmoz-
tatta volna gondolatomat betegségen és
így lehet, hogy most is beteg volnék.

— No ez csak ugyan furcsa história, de
hogy lehetett az, hogy te ezen hibát ily sokidő
óta nem vettél észre.

solik, ingyen vagy olcsó szállásról pedig
a lehetősegehez képest a képezési igaz-
gatóság fog gondoskodni.

A póttanfolyam részt venni kí-
vánó tantatók tehát felhívhatók, hogy f.
évi július hó 11-én magukat a bajai
áll. tantatóképzési igazgatójánál beje-
lentessék.

Zombor, 1880. évi június hó 19. én.

Czirfusz Ferenc s. k.

kir. tanácsos s Bács-Bodrogh megye
tanfelügyelője.

Külömfélék.

— Személyzetiek az egy-
házmegyében. Nt. Szabados Antal na-
gyobb papnövevény elajgazgató a gyer-
mek-személnarumban kormányzóvá; nt.
dr. Városi Gyula érseki levéltárnok
nyugomtt alkormányzóvá s a nagyobb
papnövevényben theologiai tanárna, nt.
P u c k I s t v a n győdobrai he-
lyettes lelkész a nagyobb papnövevényben
ajgazgatóvá; nt. Macskovics Pál hit-
köti segédlelkész az érseki udvarban ing-
yaltóvá nevezettek ki.

"Kalocsai Neptap".

— Nyilvános közzévet. A
helybeli izrael. hitközség f. hó 21-ken
15 irtot küldött aláírott igazgatónak,
hogy azt felekezeti közbütség nélkül a
legjobb tantatók között elossza. Daczára
ezen korlátlan meghatalmazásnak Gold-
arbeiter Emil H. éves és Winkler Zsig-
mond I. éves izr. vallású növendékek
nyertek el ezen 2 részre (8 irt. 7 irt.)
osztott díjat, mint szegény és kitűnő
tantatók. Fogadják a fentisített hitközség
az intézet és ifjuság nevében meleg
köszönetemet.

Dr Bartsch Samu,

képezési igazgató.

— A bács-bodrogh megyei községi
tantató egytel 1880. évi rendes közgyű-
lést augusztus hó 2-ik kelében Baján
tartja. — A közgyűlésre kitűzött tere-
lek a következők: 1. Az emlékeztetés
terjedelme az elemi népiszkolákban, te-
kinthetel az egyes tantárgyakra. 2. Mely
eszközök alkalmazása és mely körülmé-
nyek mellozése által érhető el, illetőleg
tartható fenn, a tanulók szorgalma és
kitartása? 3. A földrajz tanításánál mely
szemléltetési eszközök állanak rendelkezé-
sünkre, mikor és mely terjedelemben
alkalmaztassanak azok az elemi népis-
kolákban? 4. Adassék elő és kész mint-
tálkál mutattassék be a fanevésztés
minden módja. Az 1—3. tételből minden
egyelti tag szabadon választhat egy-
egyelt feldolgozásra. A 4. tétel alapos

— Hogy a zászlószentelésnél mért nem
vettem észre, azt meg nem foghatom, az őta
pedik mindig csak az ablakba láttam, ott is
futolag. De tudod barátom, hogy a szerelmem
vak Oh, ha rágonodok, hogy mily gyönyörű,
mily bájos arca van, oh! . . . de a nyaka
görbe. . .

— Feleld el barátom, majd találhatsz
olyat is, kinek szép arca mellett egyenes
nyaka is van.

— Igazad van. Most családóm szere-
lemben szemem miatt először, de tudom,
hogy utolszor is csalódtam!! . . .

Igy adtam meg az árá a sokszori
csavargásnak; ez lett a vége a hűdítési
vágynak. Most már világos lett élttem,
hogy Derszib miért kecagott. Ó észre vette
azon nő hibáját, de nem akarta mondani,
hogy csalódtam meg, és én meg is csalódtam
keserűten. Ez után szememet jobban meg-
erőltettem, és kevesebbet sétáltogok, sokszor
eszembe jut még maig is az elmondott for-
tét és mindannyiszor sóhajtva kiáltook fel:

Oh azok a rossz szemek!

tárgyalása és gyakorlati felvilágosítása
czéljából minden kör egy tagot lesz ke-
gyes előadól bejelenteni. A 4. pontra
vonatkozó jelentések f. évi július 15-ig
— az 1—3-ig terjedő telelékre vonat-
kozó munkálatok pedig, legkésőbbben f.
évi augusztus hó 18-ig hozzám Apatinba
érkeztesendők be. A közgyűlés határnapja,
így annak részletes programja kellő
időben fog a körök és illete az egyelti
tagokkal közöltetni. Kelt Budapesten,
1880. évi jun. hó 5-én Schmausz Endre,
s. k. a megyei községi tantató-egyetel
előnöke.

— Jelenet a régi fűrdő-
utcában. Múlt vasárnap délután három
részeg mester legény ballagott düllögözve
a régi fűrdőutcában. Egyikkő a fal-
hoz közel a pipára akart gyujtani.
Greiner József derék rézműves mester
és neje a nyitott ablakon nézik a jele-
netet. Valami gyerek hang hallatszik,
a részeg legényhez szólva: "Ne hencszeg
gyerek!" A részeg legény dülbe jön
s neki megy az épen arra jövő öreg
izraelita polgártársnak, Hajluschka Fil-
lipnek, tetlegességreket vetemédké, úti,
veri az öregot, sőt kést is ránt. A tá-
madott számos hitorsosra jön, meggy,
megdől, jupesszékkel, szítja a részeg tá-
madót, — de senki sem segít a szegény
öregnek. Greiner látván az öreg vesze-
delmes helyzetét, botot ragad és vadász
hegymával a hencszeg részeg elött terem.
"Ne bántsd az öregot!" szólítja meg
határozott hangon. A részeg neki fordul,
hogy hát — így ugy — Greiner nem
tréjál, nyakom úti, leteríti, galléron
ragozja a neki büszkű részegot. Látván
a körülálló Malkabeus utódok, hogy a
garázda részegot biztos kézi tartja, neki
bátorkodtak és úni véni kezdtek, míg
Greiner legénye betolonczozta a város-
házba, melynek külvő helyiségében al-
kalmá volt említkéndi viselt hős tetteiről.
— h.

— A dob eltörlése a francia hadse-
regnél. — Farre francia hadügyminiszter
június 3-án kiadott rendelete eltörli a dobot.
A dob — így szól a miniszter — oly hang-
szer, melyet sokáig tanulni kell; nem meg-
bízható és tekintettel arra, hogy a dobosok
nincsenek fölfegyverezve, a hadseregnek
kevés szolgálatot tesznek. A legújabb reform
már az ősi hadgyakorlatoknál fog foganatba
vétetni.

† A következő gyászjelené-
tést vetük: Mildschütz Mátýásné szül.
Moschnicska Anna, egy gyermekei Vilma
terjezt Eckert Péterné, Anna, Mária,
Gyula, Mátýás, és Adolfin, egy uo-
kái Eckert Sándor, Aladár és Eleonóra
szomorodást szível jelentik felelhetlen
férje, atyjuk, és nagyatyjuk Mild-
schütz Mátýásnak, a fö-
méltóságu kalocsai bibornok érseki ura-
dalom erdészének Szent-Istvánon. f. évi
június hó 21-én d. u. 6 órakor 70
éves korában, hosszas szenvedés s
a halotti szentségek ájtatos felvételé után
történt gyászos elhunytát. Hütl tetemei
folyó évi június hó 22-én d. u. 6 óra-
kor fognak a szent-istváni r. kath. sir-
kerthben örök nyugalomra tétetni, az
engesztelő szível meo áldozat pedig f.
évi június hó 23-án d. e. 7 1/2 órakor
fog a szent-istváni r. kath. templomban
az Urnak bemutatatni. Kelt Szent-
Istvánon, 1880. június hó 21-én.
Béke hamvaira!

— Ünvelemből gyilkolt meg a
napokban Heim Krystof beodrái postatiszt
egy embert. Kíjjel ugynak a postahelyiségben
szokott aludni a tovább szállítandó külde-
mények őrizete végett. F. hó 8-án éjjeli 11
órákor törté az általi neszt hallott, a mely
a falak állásatásából látszott származni. A
támadás élen vándoló, az ágya felett függő
revolvert vette elő. Egyszerre egy rabló ter-
mett előtte, a ki a kivjárt teregen át rablási
szándékból hatolt a szobába. A bator postatiszt
ellenállani akarván, a rabló hosszu
éles kést rántott elő, de abban a pillanatan,
amikor a postatisztet megakarta szurni, el-
dördült a revolver, mely halálosan találta a
rablót.

SCHMID II.

gépgyáros és

MARSHALL SONS & C^{MP.} L^{MTD.}

(Gainsborough, Angolország) főigénynöke

BUDAPEST, váczi-ut 72.

ajánlja

Gőzmozdonyait, legújabb szerkezet, fa-, szén- és szalma-fűtésre.

Cséplőgépeit, legújabb szerkezet, kettős tisztító művel, szabaddalmazott állítható különböző hengerrel, fűszerválasztó készülék, szabaddalmazott biztonsági óráttal készülőket vagy a nélkül.

Továbbá

Őrlőmalmait, szij- és fogaskerék hajtásra, saját gyártmányú angol rendszerre, s minden a mezőgazdasági szakmába vágó gépeket.

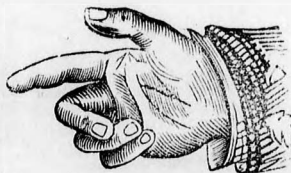
Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Alm-n kühltésen az első érdem érdeme!
Külműve.
Ezüstérem Paris 1878.

BROGLE J. és MÜLLER
Gép- és rosta-lemez gyára
Budapesten
a Margit-híd közelében, készíti
Trieuroket (sonkoly választó) 6 különböző nagyságban.
Trieur hengereket malinok számára.
Koptatókat.
Szelelő rostákat.
Sztitákat és rostákat cséplőgépek számára.

CSÉPLŐGÉPEK

A Sifton rendszer szerint fűtő és hengerelőknek, szalma hányóval, mozdó rosta és tisztító készülékekkel, egész vashóli a legújabb javítványokkal, jóállás mellett igen olcsó áron kapuatók **Trieurok** gőzöknek és malinokhoz, **Häcksel** gépek lábhajlással. — Belső vámmal együtt, a legmegjobb választékban. Rajzok ingyen. Solid ügyelők elfogadják.

PH. MAYFART & Co Maschinenfabrik in Frankfurt a. M. und Wien, Stadlgerhaus.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvállal mindennemű e szakba vágó

== M U N K Á K A T ==

a legjutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-téren, Scheibner-lele házban.

Nagy raktár mindennemű **községi nyomtatványokból.**